

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA Nr. 568
din 17.12.2012

Dosar nr: 429/2012

Petiția nr: 4860/08.10.2012

Petent: S V D

Reclamat: Spitalul Orașenesc Cîsnădie

Obiect: Stabilirea unei taxe în cuantum de 50 lei pentru participarea la un concurs pentru postul de registrator medical

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1.1. S V D, domiciliată în Sibiu, s

I. 2. Denumirea și sediul părții reclamate

2.1. Spitalul Orașenesc Cîsnădie, prin reprezentant legal, manager D -H: I
D cu sediul în Str. Băilor, nr. 23, Cîsnădie, Jud. Sibiu.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Sesizarea vizează instituirea unei taxe de 50 lei pentru participarea la un concurs organizat de către partea reclamată, Spitalul Orașenesc Cîsnădie. Petenta apreciază instituirea taxei ca discriminatorie pe considerente sociale.

III. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresele înregistrate cu nr. 4860/19.09.2012 și 5125/19.10.2013 părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Colegiu, la data de 01.11.2013. La termen nu s-au prezentat părțile reclamate.

3.3. Reclamata a transmis un punct de vedere înregistrat sub nr. 5363/02.11.2012.

3.4. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerea petentei

4.1.1. Petenta susține faptul că partea reclamată a publicat un anunț în ziarul local „Tribuna” pentru organizarea unui concurs în vederea ocupării postului de registrator medical la Spitalul Cisnădie, printre condițiile de participare la concurs fiind impusă și plata unei taxe de 50 lei.

4.1.2. Petenta s-a prezentat la concurs, a achitat și taxa însă a fost respinsă.

4.1.3. Apreciază că este vorba de o măsură discriminatorie în condițiile în care are o situație materială precară fiind de neconceput să se perceapă taxe de participare la concurs tocmai de la persoanele care își caută loc de muncă.

Susținerea reclamatului

4.2.1. Reclamatul arată faptul că este vorba despre o taxă ce nu încalcă prevederile legale, în conformitate cu Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, art. 190, alin. 4, lit. J conducerea dispunând perceperea unei taxe de participare în funcție de complexitatea postului.

4.2.2. Taxele sunt cuprinse între suma de 20 lei pentru infirmieră și 150 pentru medic. Sumele astfel obținute constituie venituri proprii ale unității medicale fiind cuprinse în evidențele contabile

4.2.3. Cu privire la petiția formulată de către petentă, conducerea spitalului își manifestă regretul că aceasta nu a formulat o cerere către conducere pentru a fi scutită de taxă, nici nu a solicitat verbal acest lucru, fiind avută situația sa particulară, s-ar fi găsi înțelegere.

4.2.4. Pe viitor recomandă petentei să aducă la cunoștință situația sa fiind posibil să se înscrie la concurs și fără plata taxei respective.

4.2.5. Totodată este regretată situația creată apreciind faptul că o simplă solicitare ar fi condus la evitarea acestei situații.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul reține că obiectul dedus soluționării constă în perceperea unei taxe pentru participarea la un concurs, în vederea ocupării unui loc de muncă, fiind avută în vedere și situația petentei.

5.2. În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.**

5.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

- Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

- Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000

republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

- Tratatamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

- Tratatamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. De asemenea, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementată în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct, însă efectul unei măsuri sau practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare. Astfel, Colegiul director trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și criteriul invocat în cauză (socio-profesional).

5.6. Or, în raport de susținerile părților și înscrisurile depuse la dosar de către părți, Colegiul director este de opinie că, în prezenta speță, efectul unei măsuri sau practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii.

5.7. Cu toate acestea Colegiul apreciază faptul că în cazul de față, aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare.

5.8. Cu privire la situația petentei, reclamatul arată faptul că nu a fost informat nici în scris nici verbal, putând fi găsită o soluție pentru a participa la concurs și fără achitarea taxei respective.

5.9. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director reține, potrivit susținerilor părților și înscrisurilor aflate la dosar, că nu sunt întrunite elementele art.2, alin. 3 din OG 137/2000.

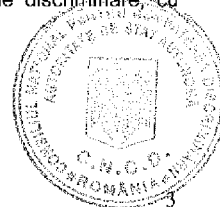
Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu sunt întrunite elementele art. 2, alin. 3 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Clasarea dosarului
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora – Membru

LAZĂR Maria – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia – Membru

VASILE Alexandru – Membru

Red./mot. TB/RB

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

